

Kız ve Küçük Papağan

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Papağan

Aysel Banu YAVUZAL

Maya, papağan barınağına giden patikada seke seke yürüdü; kırmızı spor ayakkabıları çakıllarda çıtırdadı. Üzerinde papağan baskılı en sevdiği sarı tişörtü vardı ve küçük yeşil sırt çantası her adımda zıplıyordu. Büyük tabelaya bakarken kıvrıcık siyah saç tutamları yüzünün etrafında dans ediyordu. 'Papağanlarla tanışmak için sabırsızlanıyorum!' dedi, ön dişi eksik gülümsemesiyle.

Barınağın bakıcısı Rosa, Maya'yı kapıda karşıladı. Üzerinde yeşil bir polo yaka tişört ve tohum keseleriyle dolu kanvas bir önlük vardı. 'Hoş geldin, Maya! Burada olmana çok sevindim,' dedi Rosa, ela gözleri pırıldayarak. 'Sana etrafı gezdireyim.' Maya hevesle başını salladı; koyu kahverengi gözleri sıra sıra büyük kuş kafeslerini inceliyordu. İçinde küçük bir heyecan dalgası hissetti.

Kafeslerden birinin içinde, parlak sarı yüz lekeli küçük yeşil bir papağan Maya'ya baktı. Turuncu bir gagası, parlak siyah gözleri ve minik kırmızı bir bacak halkası vardı. Kanadında tek bir beyaz tüy göze çarpıyordu. 'Bu Pip,' dedi Rosa yumuşak bir sesle. 'Kurtarıldı ve hâlâ insanlara güvenmeyi öğreniyor.' Maya nazikçe el salladı. Pip başını yana eğdi ama sessiz kaldı.

Rosa açıkladı: 'Kurtarılan papağanlar çok zekidir. Eğlenceli şeyler yapmaya ihtiyaç duyarlar, yoksa sıkılır ve üzülrler. Buna zihinsel etkinlik diyoruz.' Maya dikkatle dinledi, çilli burnu düşünceli bir şekilde kırıştı. 'Yani bulmacalara ve oyunlara ihtiyaçları var?' diye sordu. Rosa başını salladı. 'Aynen! Ve biz her zaman güvenli olanları yapmak için yardıma ihtiyaç duyarız.' Maya'nın gözleri parladı.

Tam o sırada Maya'nın yaşlarında bir çocuk hızla yanlarına geldi. Yuvarlak gözlükleri ve gamzeli bir gülümsemesi vardı; ahşap parçalarla dolu bir alet kemeri takıyordu. 'Merhaba! Ben Ben, burada gönüllüyüm,' dedi, biraz nefes nefese. 'Bugün bulmaca oyuncakları yapıyorum. Yardım etmek ister misin?' Maya sırttı. 'Evet, lütfen!' Başlamak için sabırsızlanıyordu.

Ben, Maya'yı gölgedeki bir çalışma tezgâhına götürdü. 'Güvenli, doğal malzemeler kullanıyoruz,' dedi, ona pürüzsüz ahşap blokları ve yumuşak ipleri göstererek. 'Kuşlara zarar verebilecek keskin kenarlar ya da küçük parçalar yok.' Maya bir ahşap blok alıp ellerinde çevirdi. 'Yani dikkatli olmalıyız?' diye sordu. Ben başını salladı. 'Çok dikkatli. Nezaket, onları güvende tutmak demektir.'

Rosa, renkli boncuklar ve küçük kaplarla dolu bir sepetle yanlarına geldi. 'Papağanlar bir şeyleri çözmeyi sever,' dedi. 'İyi bir bulmaca onları düşündürür.' Maya, Pip'in parlak gözlerini düşündü. 'Belki gizli ödüllerin olduğu bir bulmaca yapabiliriz?' diye önerdi. Rosa gülümsedi. 'Bu harika bir fikir, Maya. Hadi birlikte bir tane yapalım.'

Ben, Maya'ya yumuşak ipi nasıl keseceğini ve ahşap bir halkaya nasıl bağlayacağını gösterdi. 'İçine ödülleri asabiliriz,' diye açıkladı. Maya renkli boncukları dikkatlice bir ipe dizdi. Küçük parmakları yavaş ve sabırla çalışıyordu. 'Pip gerçekten çok zeki görünüyor,' dedi. Ben aynı fikirdeydim. 'Her şeyi izliyor. Eminim bunu çok sevecek.' Yan yana çalıştılar, fikirler ve kahkahalar paylaştılar.

Bulmaca hazır olduğunda, ödülleri için küçük kapları olan ahşap bir yıldıza benziyordu. Maya onu dikkatlice Pip'in kafesine taşıdı. Kalbi hızlı atıyordu. 'Ya sevmezse?' diye fısıldadı. Rosa elini omzuna koydu. 'Sadece izle,' dedi nazikçe. 'Ona zaman ver.' Maya derin bir nefes aldı ve bulmacayı bir dala astı.

Pip tüneğinden izledi, başını yana eğdi. Yeşil tüylerini kabarttı ve temkinli bir sıçrayışla yaklaştı. Maya hiç kıpırdamadan durdu. 'Merak ediyor,' diye fısıldadı Ben. Pip bulmacanın kenarına atladı ve bir kabın içine baktı. Sonra gagasını kullanarak minik bir ahşap topu çıkardı. 'Yapıyor!' diye hafifçe nefes aldı Maya.

Pip bulmacayı hızlı ve zekice hareketlerle çözdü. Bir boncuğu ip boyunca itti ve bir ödül bulmak için küçük bir kapağı çevirdi. Sonra doğrudan Maya'ya baktı ve mutlu bir cıvıltı çıkardı. 'Çözdü!' diye güldü Maya. Rosa ellerini çırpı. 'Bunu hiç bu kadar hızlı yapmamıştı. Harika bir bulmaca yapmışsın, Maya.' Pip gururla göğsünü kabarttı.

Pip, Maya'ya en yakın dala atladı ve başını yana eğdi. Maya elini uzattı ve Pip parmağına çıktı. Minik pençeleri gıdıkladı. 'Merhaba, Pip,' dedi yumuşak bir sesle. Tekrar cıvıladı ve kolunu nazikçe kemirdi. Ben sırtıttı. 'Sanırım senden hoşlandı.' Maya'nın kalbi sıcacık ve dolu hissetti. Yeni bir arkadaş edinmişti.

Rosa dedi ki: 'Görüyor musun, Maya? Zeki hayvanlara eğlenceli şeyler yapma fırsatı verdiğimizde, kendilerini mutlu ve güvende hissederler. Ve nezaket, bize güvenmelerine yardımcı olur.' Maya, Pip'in tüylerini düzeltmesini izlerken başını salladı. 'Daha çok bulmaca yapmak istiyorum,' dedi. 'Geri gelebilir miyim?' Rosa gülümsedi. 'Çok isteriz. Doğuştan yeteneklisin.' Ben ona çak yaptı.

O öğleden sonra Maya ve Ben üç bulmaca daha yaptılar: asılı bir ödül topu, kayan bir blok ve gizli kap oyunu. Pip her birini denedi, sevinçle cıvıladı. Diğer papağanlar izledi ve kısa süre sonra onlara katıldı. Kafes mutlu çığlıklarla doldu. Maya gurur duydu. 'Hepsi çok zeki,' dedi. 'Sadece biraz yardıma ihtiyaçları var.'

Güneş batmaya başlarken Maya, Pip'e veda etti. 'Yakında döneceğim,' diye söz verdi. Pip başını salladı ve yumuşak bir ılık çaldı. Rosa, Maya'ya küçük bir defter verdi. 'İşte güvenli bulmaca fikirlerinin bir listesi,' dedi. 'Bir sonraki ziyaretini planlayabilirsin.' Maya deftere sıkıca sarıldı. 'Bana öğrettiğin için teşekkür ederim.'

Eve dönerken Maya, Pip'in parlak gözlerini ve zeki gagasını düşündü. Kurtarılan papağanların zeki olduklarını ve mutlu kalmak için eğlenceli bulmacalara ihtiyaç duyduklarını öğrenmişti. Nezaket ve sabırla bir arkadaş edinmişti. 'Daha çok yapmak için sabırsızlanıyorum,' dedi annesine. Sarı papağan tişörtü ona bir onur madalyası gibi geldi. Kız ve küçük papağan her zaman arkadaş kalacaklardı.